

Svar (26/2 97)**Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):**

Formålet med lov nr. 307 af 17. maj 1995 om dykkerarbejde og dykkermateriel m.v. er på betryggende måde at sikre liv og helbred for personer, der benytter dykkermateriel, og at fremme de sikkerhedsmæssige forhold for personer, der udfører dykkerarbejde. Efter loven må dykkerarbejde kun udføres af personer med bevis som erhvervsdykker.

Efter loven fastsætter erhvervsministeren bl.a. regler om, hvilke krav, herunder uddannelsesmæssige, der skal være opfyldt for, at en person må udføre dykkerarbejde.

Efter ønske fra kommunerne har Søfartsstyrelsen arbejdet med forslag om etablering af en særlig redningsdykkeruddannelse. Man er nået frem til en løsningsmodel, der indebærer, at man oven i kravet om erhvervsdykkerbevis stiller krav om et særligt redningsdykkermodul. Dette er på linie med de krav, der stilles inden for andre specielle former for dykkerarbejde. Samtidig søges erhvervsdykkeruddannelsen og det nye regningsdykkermodul gennemført som en arbejdsmarkedsuddannelse på linie med de eksisterende overliggende moduler. En sådan løsning kan gennemføres uden lovændringer.

Løsningsmodellen har været drøftet med Søværnets Teknikskole, Dansk Dykkerforening, Dykkerfirmaernes Brancheforening, Entreprenørforeningen, Specialarbejderforbundet i Danmark, Kommunernes Landsforening og Københavns Kommune, der alle har tilsluttet sig, at Søfartsstyrelsen og Søværnets Teknikskole, hvor dykkeruddannelserne foregår, arbejder videre ad denne vej.

Endvidere har forslaget været i høring Dykkerrådet, hvis medlemmer ikke har haft bemærkninger til, at der arbejdes videre ad denne vej. Dog havde Forbundet af Offentligt Ansatte gerne set, at der blev opnået yderligere rutine med flaskedykning under forhold, som redningsdykkere kommer ud for.

På ovennævnte grundlag har Søfartsstyrelsen på egne og Søværnets Teknikskoles vegne rettet henvendelse til Entreprenørbranchens Fællesudvalg med henblik på at få erhvervsdykkeruddannelsen anerkendt som en arbejdsmarkedsuddannelse og få opbygget et overliggende redningsdykkermodul. Entreprenørbranchens Fællesudvalg har efterfølgende tilsluttet sig den nævnte løsningsmodel og anbefalet denne til Arbejdsmarkedsstyrelsen, hvor sagen nu er under overvejelse.

Direktør Carsten Ullits, Pinonerkorpsset, har skrevet en række breve til min forgænger og Indenrigsministeriet om etablering af et pionerkorps til redningsdykning. Der har således allerede været en dialog med direktør Carsten Ullits om sagen. Jeg har i denne forbindelse forstået, at Indenrigsministeriet, hvorunder redningsberedskabet henhører, ikke finder, at der er grund til at ændre på den eksisterende ordning, hvorefter det er den enkelte kommune, der selvstændigt tilrettelægger redningsberedskabet.

Spm. nr. S 1440

Til justitsministeren (17/2 97) af:

Tom Behnke (FP):

»Finder ministeren det rimeligt, at offentligt ansattes personlige personalepapirer kan beses af enhver under henvisning til offentlighedsloven, og hvad vil ministeren tage af initiativer for at stoppe den urimelig brede indsigt?«

Begrundelse

Der kan slet ikke være tvivl om, at enhver borger har krav på at vide, hvad det offentlige har af registreringer om den pågældende borger.

Det er imidlertid ikke rimeligt, at offentligt ansattes personalepapirer er frit tilgængelige for alle og enhver uden nogen form for begrundelse.

Svar (24/2 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Om retstilstanden på området kan jeg henvise til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. S 1293 fra medlem af Folketinget Anne Baastrup (SF).

Efter min mening kan man drage den konklusion af den nævnte besvarelse, at offentlighedsloven på dette område indebærer hensynet til at følge med i, hvad der sker i den offentlige forvaltning, og til offentligt ansattes privatliv m.v. og til myndighedernes personalepolitik.

Med den beskrivelse og afklaring af retstilstanden, der er givet i svaret, er det derfor min umiddelbare opfattelse, at der ikke er noget